

Facility management:

Byznys zaručených služeb

Návrh zákona o soukromé
bezpečnostní činnosti je kompromis

Irena Bartoňová Pálková

Viceprezidentka Hospodářské komory ČR

Stát musí pochopit, že jsme odbornými partnery
nejen v legislativě

S každou regulací se zhoršuje konkurenceschopnost Evropy

Máme pocit, že z hlediska prodeje našim ozbrojeným silám jako kdybychom hráli na cizím hřišti, říká Jiří Hynek, prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu ČR.

V jaké formě je současný český obranný a bezpečnostní průmysl?

Náš obranný a bezpečnostní průmysl se nachází ve velmi dobré formě. Nakonec o tom svědčí i každoroční nárůst exportu vojenského materiálu. Jedním z našich největších úspěchů loňského roku bylo rozhodnutí NATO vybrat si pro své operační použití unikátní pasivní sledovací systém VĚRA, vyráběný pardubickou firmou ERA. Český výrobce zvítězil v regulérní soutěži mezi více než dvaceti světovými výrobci.

V čem vidíte hlavní problémy, s nimiž se váš sektor potýká, a jaké jsou případně cesty k jejich řešení?

Patříme k významným exportním odvětvím, zvláště posuzujeme-li export z pohledu přidané hodnoty. Nemažím dílem díky tomu naše firmy přispívají do státního rozpočtu. Ale máme pocit, že z hlediska prodeje našim ozbrojeným silám jako kdybychom hráli na cizím hřišti. Tam, kde by ministerstvo mohlo nakoupit přímo od českého výrobce, se vypisují výběrová řízení. Ale když jde o zahraniční výrobek, tak pro ministerské úředníky není problém nakupovat přímo. Vždy se najde nějaký důvod a způsob, jak to udělat. Dokonce se ani nenakupuje přímo od zahraničního výrobce, ale mnohdy přes jejich prostředníky, nevyjímaje lucemburskou agenturu NSPA. Nedávno jsem četl studii, která analyzuje, jak jednotlivé země zadávají zakázky v oblasti vyzbrojování domácímu průmyslu. Francie 97 %, Německo 92 %, Itálie 89 %, atd. Ale i Nizozemsko, které je velikostně s námi srovnatelné, zadává svému průmyslu 60 % zbrojních zakázek. To jsou hodnoty, o kterých se nám ani nesní. Pak se setkáváte s řediteli českých zbrojovek, kteří jen nechápavě kroutí hlavou. Říkají, my vyvážíme, z těchto příjmů platíme daně, za které si pak stát pořídí výrobky od našich zahraničních konkurentů. Jak dlouho ještě budou bojovat s větrnými mlýny, než výrobu přemístí někam do zahraničí? Pak náš stát přestane nakupovat, protože nebude mít z čeho.

JIŘÍ HYNEK

Prezident Asociace obranného a bezpečnostního průmyslu ČR

Obranný průmysl jistě hodně ovlivňuje politická rozhodnutí, zejména bezpečnostní politika.

Daří se vám najít se zástupci společnou řeč?

Celé to připomíná jednu scénu z filmu Pelišky, kdy na rodinném jídelním lístku je uvedeno jiné jídlo, než které je připravováno. Politických rozhodnutí či deklarací je celá řada a mnohdy mají i hlavu a patu. Z těch nedávných bych připomenul Strategii spolupráce státu a obranného a bezpečnostního průmyslu, kterou schválila vláda v polovině roku 2013. V tomto dokumentu jsou vyjmenovány oblasti podstatných bezpečnostních zájmů, u kterých by se mělo pořizovat od domácích výrobců. Významným dokumentem je i Dohoda koaličních stran o obraně z roku 2014, která byla podepsána ani ne před půl rokem. Zde se píše o nutnosti širší podpory obranného průmyslu, jeho roli při budování vlastní obranyschopnosti a o jeho ekonomickém významu. Ale tyto dokumenty téměř nikdo ze státní správy nezná, natož aby se jimi řídil.

Mediální masáží podporovaná hysterie takzvaného boje proti korupci vede mnohdy k velmi pochybným nákupům levných nekvalitních výrobků. A do toho občas tendenčně definované technické parametry jednoznačně určující zahraničního výrobce jsou v rozporu s politickými deklaracemi na podporu domácího průmyslu.

Jak se ve vašem sektoru projevuje evropská legislativa a společná politika EU? V čem vám pomáhá či naopak jak komplikuje život?

Evropská legislativa a evropské orgány, to je kapitola sama pro sebe. Náš obranný průmysl je silně poškozován tím, že nám okolní země brání v přepravě našich výrobků do námořních přístavů prostřednictvím jejich národní legislativy tranzitních licencí. Zde by orgány EU opravdu mohly pomoci, ale jsou naprosto nečinné. Zato jsou bohužel činné v mnohých jiných oblastech. S každou novou direktivou, směrnicí či regulací se zhoršuje konkurenceschopnost evropského průmyslu na světových trzích. Jako kdyby cílem bylo zlikvidovat si vlastní průmysl. Známe několik firem z oblasti duálních technologií (což je běžná civilní produkce využitelná i ve vojenském), které se kvůli evropské legislativě rozhodly postupně vymístit výrobu z Česka mimo Evropu.

S jakými nadějemi nebo obavami hledíte do letošního roku?

Můj pohled je realistický, to znamená plný obav. Nicméně jsem přesvědčen, že rok 2015 bude lepší než ty roky, co budou následovat.

Jakým způsobem podnikatelům v obranném průmyslu pomáhá vaše asociace?

Spektrum pomoci je velmi široké, primárně zaměřené na praktické potřeby našich firem. Poslední čtyři roky se nám každoročně zvyšuje počet členů, což dokládá, že jsme velmi aktivním sdružením, které zájmy svých členů hájí silně, nahlas a s velkým nasazením. ■

MILOŠ CIHELKA